

Fotografiar el firmament (2).

© Isabel Casellas - AFIAP

Una altra forma molt creativa de fotografiar el firmament estrellat és aprofitar la rotació de la terra, per dibuixar traços lluminosos sobre l'emulsió fotogràfica.

L'equip.

El nostre equip estarà format per una càmera rèflex que ens permeti treballar en les posicions "B" o "T", per realitzar exposicions llargues.

Un objectiu de 28 mm, que ens permeti enfocar a l'infinit per realitzar panoràmiques àmplies. Sense oblidar-nos del necessari trípode i cable disparador.

La pel·lícula.

Per a aquesta ocasió triarem una pel·lícula de baixa sensibilitat, entre 50 i 100 ISO, per poder realitzar exposicions prolongades.

L'exposició.

A la nostra càmera li obrirem completament el diafragma i començarem a realitzar fotos amb diferents temps d'exposició, que poden anar des dels 15 minuts a tota una nit.

Segons l'exposició a què sotmetem la pel·lícula obtindrem traços lluminosos més o menys llargs, podent arribar a ser circulars si li deixem tota la nit.

Per obtenir perspectiva podem incloure algun element de l'horitzó en primer pla.

L'hora adequada.

La millor època de l'any per practicar aquest tipus de fotografia com ja expliquem en la primera part de l'article és l'hivern, en un lloc elevat i lluny de qualsevol rastre de lluminositat ambiental.

A més a més, esperarem una nit freda, amb el cel completament clar i sense lluna.

Per experimentar amb aquest tipus de fotografia podem triar una constel·lació lluminosa, unes nebuloses,... també podem apuntar cap a l'estrella Polar o la Creu del Sud, fer una exposició de diverses hores per obtenir anells completament circulars i concèntrics.